

Sygn. akt II K 766/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblńska

w obecności oskarżyciela : ---

po rozpoznaniu dnia 11 grudnia 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

S. S. (1), syna A. i S. z d. S., urodzonego (...) w S. G.

oskarżonego o to, że :

w dniu 18 lipca 2018 r., w msc. S., ul. (...), pow. (...), woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości i posiadając 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego m-ki F. nr rej. (...) K w ruchu lądowym,

to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. Oskarżonego S. S. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę grzywny 100 (sto) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
2. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego S. S. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;
3. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu S. S. (1) okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 18.07.2018 r. do dnia 11.12.2018 r.;
4. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego S. S. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych;
5. Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) zasądza od oskarżonego S. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 300 zł (trzysta złotych) w tym 200 zł (dwieście złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 766/18

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 lipca 2018 roku około godziny 18.10 w miejscowości S. , gmina J. woj. (...) na ul. (...) funkcjonariusze policji z (...) w L. st. post. M. C. i sierż. sztab. A. S. zatrzymali do kontroli drogowej samochodu marki F. (...) nr rej. (...). Pojazd ten poruszał się po ul. (...).

W trakcie kontroli drogowej zatrzymanego pojazdu ustalono , iż pojazd prowadził oskarżony S. S. (1) od którego wyczuwalna była woń alkoholu .

Oskarżony S. S. (1) został przebadany urządzeniem kontrolno-pomiarowym (...), który posiadał aktualne w chwili wykonywania badania świadectwo wzorcowania (k. 9) i miał w pierwszej próbie wykonanej w dniu 18 lipca 2018 r. o godzinie 18:18 stężenie 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i w drugiej próbie wykonanej 18 lipca 2018 r. o godzinie 18:37 stężenie 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 8) .

(...) którym wykonano badania , zaopatrzone były w aktualne w chwili badania świadectwa wzorcowania i jego niepewność pomiaru wynosi 0,01 mg/l (k. 9) .

S. S. (1) ma ukończone 45 lat, jest po rozwodzie , nie posiada nikogo na utrzymaniu , pracuje dorywczo i uzyskuje dochód w wysokości 5000 zł miesięcznie , był karany (k. 71-72) , nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : wyjaśnień oskarżonego S. S. (1) (k. 18 i k. 73-34) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1) , protokołu zatrzymania osoby (k. 2-3) , oświadczenia (k. 5) , protokołu badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 6 i k. 8) , świadectwa wzorcowania (k. 7 i k. 9) , postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy (k. 20) , informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 25-26) i karty karnej (k. 28-29, k. 55-56, k. 71-72) .

S. S. (1) stanął pod zarzutem , iż w dniu 18 lipca 2018 r., w msc. S., ul. (...), pow. (...), woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości i posiadając 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego m-ki F. nr rej. (...) w ruchu lądowym, to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k..

Oskarżony S. S. (1) podczas postępowania przygotowawczego i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 18 i k. 73) . Oskarżony S. S. (1) wyjaśnił iż tego dnia od rana podczas pracy na budowie spożywał alkohol w postaci piwa . Wypił 2-3 butelki . Około godziny 17.00 wsiadł do samochodu i pojechał do domu bo konkubina źle się czuła i prosiła by wcześniej wrócić . Podczas drogi został zatrzymany przez policję (k. 18 i k. 73-74) . Ponadto w postępowaniu przygotowawczym oskarżony S. S. (1) złożył wniosek w trybie art. 335 § 1 k.p.k. (k. 18) .

Sąd dał pełną wiarę wyjaśnieniom skarżonego S. S. (1) . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego S. S. (1) są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza dokumentami w postaci : notatki urzędowej (k. 1) , protokołu zatrzymania osoby (k. 2-3) , oświadczenia (k. 5) , protokołu badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 6 i k. 8) i świadectwa wzorcowania (k. 7 i k. 9) . Należy wskazać iż z wyjaśnień oskarżonego S. S. (1) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę wynika wprost iż popełnił on zarzucany mu czyn z art. 178a § 1 k.k..

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , w szczególności protokołowi badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 6 i k. 8) , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego , prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego,

natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 k.k. wynika, więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion: po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny, po drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego, wreszcie po trzecie - pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Po pierwsze niewątpliwym jest iż oskarżony S. S. (1) poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem w dniu 18 lipca 2018 r. samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...).

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości, iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony S. S. (1) w dniu 18 lipca 2018 r. po zatrzymaniu przez Policję został poddany badaniu urządzeniami (...) posiadającym aktualne w chwili badania świadectwa wzorcowania (k. 9). Badania te wykazały, iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdował się alkohol w ilości niedozwolonej do prowadzenia jakichkolwiek pojazdów tj. w wysokości 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (I i II próba badania) (k. 8). W konsekwencji należy przyjąć, iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości.

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżony S. S. (1) kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym. Oskarżony S. S. (1) kierował bowiem w dniu 18 lipca 2018 r. pojazdem mechanicznym - samochodem marki F. (...) nr rej. (...) w miejscowości S., gmina J., woj. (...) na ul. (...) - gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów, co stanowi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Należy zauważyć, iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, II AKa 131/04 KZS 2004/9/35). W powyższym przypadku ul. (...) w miejscowości S., gmina J., woj. (...) po której oskarżony S. S. (1) kierował pojazdem mechanicznym - samochodem marki F. (...) nr rej. (...) jest drogą publiczną określoną w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 2222).

Należy wskazać iż oskarżony S. S. (1) w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 18 i k. 73). Fakt popełnienia przez oskarżonego S. S. (1) tego czynu potwierdzają ponadto dowody w postaci: notatki urzędowej (k. 1), protokołu zatrzymania osoby (k. 2-3), oświadczenia (k. 5), protokołu badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 6 i k. 8), świadectwa wzorcowania (k. 7 i k. 9) i postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy (k. 20). Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonego S. S. (1) nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu S. S. (1) karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony S. S. (1) narażał bowiem zarówno bezpieczeństwo ruchu drogowego (albowiem co jest notoryjne wiadomo, w stanie nietrzeźwości postrzeganie i prawidłowe reagowanie na sytuację drogową jest w znacznym stopniu utrudnione), a także innych uczestników ruchu drogowego, przede wszystkim pieszych. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw popełnianych przez sprawców w stanie nietrzeźwości, co

winno się spotkać z właściwą i surową represją karną . Ponadto za okoliczność obciążającą sad uznał fakt iż oskarżony S. S. (1) był już karany (k. 71-72)

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec oskarżonego S. S. (1) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu S. S. (3) karę grzywny 100 (sto) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych, kara ta spełnia bowiem wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Orzeczona wobec oskarżonego S. S. (1) kara grzywny spełnia wobec tego oskarżonego również funkcję represyjną .

Orzekając wobec oskarżonego S. S. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat , Sąd postąpił zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 k.k. . Sąd uznał bowiem , iż okres 3 lat jest wystarczający dla spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonego. Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto ten środek karny winien wyeliminować przez okres jego obowiązywania zagrożenie jakie stanowi oskarżony dla innych uczestników ruchu drogowego. Przy określaniu okresu obowiązywania tego środka karnego Sąd wziął również pod uwagę informację o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 25-26) z której wynika iż oskarżony S. S. (1) był wielokrotnie ukarany z wykroczenia w ruchu drogowym .

Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył oskarżonemu S. S. (1) okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 18.07.2018 r. do dnia 11.12.2018 r..

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego S. S. (1) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych. Należy wskazać iż zgodnie z treścią art. 43a § 2 k.k. w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1, art. 179 lub art. 180 sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1.

Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) Sąd zasądził od oskarżonego S. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 300 zł (trzysta złotych) w tym 200 zł (dwieście złotych) tytułem opłaty.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.